Che Guevara – Kısa Uzun Bir Hayat elime ulaştı. Avrupa'da başka arkadaşlara da gelmiş. Türkiye'de dağıtım işi malum, biraz yavaş olabilir, sonuçta okumak isteyen herkesin eline geçer.

Kitabı burada ilk kapan kızım oldu. Şaşırdım, Türkçe okuyamaz ama istedi. Anladım, sevgilisine havasını atacak…

Kitabı biliyorum ama insanın elinde tutması başka oluyor tabii. Keşke küçük bir bölüm olarak "O hep uzaktaydı" diye ekleseydim diye düşündüm.

Che Arjantin doğumludur ama ülkesinde hiç mücadele vermemiştir. Savaştığı ülkeler Küba, Kongo ve Bolivya'dır. O gittiği yerlerde hem yerli olmaya çalıştı ve hem de yabancıydı.

Gerilla savaşına Arjantin'de başlamak istedi ama hazırlık için giden grubun yakalanması ve Arjantin komünist Partisi'nin ülkede gerilla savaşı başlatılmasına karşı çıkması sonucu Bolivya'ya kadar verdi. Belirleyici olan hazırlık grubunun yakalanmasıdır yoksa Bolivya Komünist Partisi de gerilla savaşına karşıydı ve savaş başladıktan sonra da bu tutumunu sürdürdü. Partinin bir bölümü ayrılıp savaşa destek verdi.

Che Arjantin'de savaşmadı ama emperyalizme karşı yeryüzünün her köşesinde savaş yürütmeye çalışırken aynı zamanda Arjantin için de savaşıyordu. Savaş deyince bunu sadece silahlı savaş olarak düşünmemek gerekir. Birleşmiş Milletler'de yaptığı konuşmalar büyük yankı yaratıyordu. Bağımsızlığını yeni kazanmış Cezayir'e gitti, SSCB'yi ziyaret etti, çok sayıda ülkeyi dolaştı.

Ölüm yıldönümünde Frankfurter Rundschau gazetesi Che'nin öldürülmeden önce yaralı olarak bulunduğu okul binasında köyün kadın öğretmeniyle kısa konuşmasını anlatır.

Che, “Bu okulun hali nedir, dökülüyor. Küba’da böyle okul göremezsiniz” der.

Kadın da “Siz bu ülkeye insanlarımızı öldürmek için geldiniz” der.

Birkaç kere karşılıklı tekrarlarlar, konuşma biter.

Bolivya devletinin Che’ye yönelik ilk tepkisi, “Bu yabancı burada ne arıyor?” şeklindedir. Konuşulan dil aynı olmakla birlikte uluslar farklıdır.

Che devrimin hemen ardından Küba vatandaşlığına alınır, ülkeyi terk ederken vatandaşlığı da geri verecektir.

O gittiği yerlerde hep yabancıydı.

Kitapta bu konuda örnekler verdim ama keşke konuyu biraz daha uzatsaydım.

Bu 18. kitabım oluyor. İlk ikisi 1974’te **Rus Devriminden Çıkan Dersler** ve 1975’te **Türkiye Devriminin Acil Sorunları**
’ydı (bunlar o günün şartlarında gizli basıldı); son ikisi
Geleceğe Dönüş
(2016)
ve Che Guevara – Kısa Uzun Bir Hayat
’tır.

Aziz Nesin, “Boyum kadar kitabım var” derdi. Benim öyle bir iddiam yok.

Gerçi bazı kişiler Aziz Nesin’e “Ne var bunda? Senin boyun zaten kısa!” dermiş ama benim böyle bir iddiam bulunmuyor.